

אסתר לאחשוורוש. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהּ מָאֲרִי מִתְנִיתִין, דְּאֶפִּילוּ
 בְּלֹא דָא, אֵית לִיה לְבַר נָשׁ קוֹדֵם דִּיתְיַהֲד עִם אֶתְתִּיה,
 לְמַלְלָא עֲמָה, בְּגִין דְּשָׂמָא שִׂידָה אֶתְחַלְפָּא בְּאֶתְתִּיה
 ומשום כך אמרו חז"ל במשנה שאפילו בלא צורך פיוס יש לאדם לבדוק קודם ייחודו עם
 אשתו ולדבר עימה בגלל שאולי שידה התחלפה באשתו.

מי שהיא בבחינת אנ"י דמלכות היא בסוד אי"ן שכולם כאין כנגדה

וְדָא בְּאֶתְתָּא מֵאִילָנָא דְטוֹב וְרַע ודבר זה נאמר דוקא מאשה שיש
 לה נשמה מצד עץ הדעת טוב ורע דבי"ע, אֲבָל אִם הִיא
 מְשַׁכְּנֵתָא, לֵית לָהּ שְׁנׁוּי, הֲדָא הוּא דְכֶתִיב, (מלאכי ג) אֲנִי
 יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי. אֲנִי, דָּא שְׁכִינְתָּא. וְלֵית לָהּ דְּחִילוּ
 מִכָּל סִטְרִין אַחֲרָנִין אמנם אם יש לה נשמה ממלכות דאצילות אין בה שינוי
 בסוד 'אני ה' לא שניתני' וסוד אנ"י הוא השכינה, ורנב] ולכן זו האשה לא צריכה לפחד מכל
 הסט"א. הֲדָא הוּא דְכֶתִיב, (ישעיה מ) כָּל הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ וזהו
 ומש"כ 'כל הגוים כאין נגדו', דהיינו מי שהיא בבחינת אנ"י דמלכות היא בסוד אי"ן שכולם
 כאין כנגדה.

אור הרשב"י

[רנב] והנה המלכות הנקראת אנ"י ע"י האות
 ד' דילה היא סוד אדנ"י. כי הנה המלכות היא
 אות ד' מאחר שהיא עומדת כנגד ד' ספירות
 ת"ת נה"י דז"א, וכן היא דילה ועניה דלית לה
 מגרמא כלום, וכן היא האות ה' הרביעית
 דשם הוי"ה.

הלימוד היומני

אין מי שיעמוד בפני השכינה הקדושה

וּבֹאֲתָרָא דְשְׂכִינְתָא תַּפְּן, כַּמָּה סְגוּלוֹת תַּפְּן והנה במקום

שיש השראת השכינה, יש שם כמה סגולות טובות, כי הנה מלאך פרטי

אין לו כוח לעמוד כנגד אויביו ואם ניתנת שליטה לקלי' אין בידו כוח להציל, כי כל סגולות

היא רק כפי שנמסר לו, אולם השכינה אין מי שעומד בפניה מפני שכל ההנהגה נעשית על

ידה, וכל כוחות וסגולות המלך ב"ה מסורים בידה ונפעלים על ידה כרצונה על ידי המלאכים

שהם תחת ידה לצורך הנהגתה (רמ"ק). **וּבְגִין דְּאֶסְתֵּר אֶתְלַבֶּשֶׁת**

שְׂכִינְתָא בְּה, חֲזִיָּא הוֹת לְמַעַבְד עֲמָה כַּמָּה סְגוּלוֹת (ס"א

צומות) ולכן מאחר שאסתר נתלבשה בשכינה משום כך ראויה היתה לעשות עמה כמה

סגולות, ולכן היא נצלה מיד אחשוורוש הרשע. **כְּגִוּוֹנָא דְשָׂרָה, קְדָשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לָה, בְּגִין שְׂכִינְתָא דְהוֹת עֲמָה, נְטִיר

לָה מִפְּרַעָה והוא כדוגמת שרה שהקב"ה שמר אותה, מאחר שהשכינה היתה עימה

ולכן היא נצלה מיד פרעה, **וְאִפִּילוּ לְבוּשָׁה וְתַכְשִׁיטִיה בְּכֻלָּהּ שְׁוִי**

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְגוּלוֹת, בְּגִין שְׂכִינְתָא ואפילו בלבושה

ותכשיטיה בכלם שם הקב"ה סגולות בשביל השכינה שהיתה מלובשת בה, ומשום כך לא

היה לפרעה שליטה כלל בלבושה ותכשיטיה. **וּבְגִין דָּא, אַתָּא פְּרַעָה**

לְסַנְדְּלָא, מָחָא לִיָּה עֲמִיָּה ומשום כך כאשר בא פרעה ליגע בסנדלה, יצא

ממנה כח שהכה אותו בו, [ורג] דהיינו שכאשר הסמא"ל בא ליגע בסנדלפון יצא ממנו אש



אור הרשב"י

מכהו בידו, בא ליגע בכנדיה היה מכה, והיה
נמלך המלאך בשרה על כל מכה ומכה.

[ורג] כדאיתא במדרש תנחומא פרשת לך לך
סימן ה' באותה שעה ירד מלאך מן השמים
ושרביט בידו בא פרעה לשלוף מן עַלְמָה הַיָּד

היומאי

שֶׁהִכָּה אֹתוֹ. וְהָכִי נָמִי בְּכָל תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ. בְּכָל תְּכַשִּׁיט
 וְתַכְשִׁיט דְּהוּה נָנַע בִּיהּ, מָחִי לִיהּ, עַד דְּאִתְפָּרֵשׁ מִנָּה
 הֵהוּא טָמֵא, וְאַחֲזָר לָהּ לְבַעֲלָהּ. וְכךָ הִיָּה הַדְּבַר בְּכָל תְּכַשִּׁיטָהּ, כִּי בְּכָל
 תְּכַשִּׁיט וְתַכְשִׁיט שְׂרָצָה פֶּרְעָה לִיגַע, אֹתוֹ כַּח הַאֲלוּקֵי הַמַּחִייה אֵת הַתְּכַשִּׁיט הִכָּה אֹתוֹ עַד
 שְׁבַדֵּל מִמֶּנּוּ אֹתוֹ פֶּרְעָה הַטָּמֵא, וְהַחֲזִיר אֵת הַתְּכַשִּׁיט לְבַעֲלָהּ אֲבֵרָהֶם.

הַאֲחִיזוּ בְּשִׁכְנֵיהּ הַנִּקְרָאת אַנִּי לֹא נִיתֵן רְשׁוֹת לְזֹר לְהִתְקַרֵּב אֵלַי
 וְאִי בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ פֶּדָּה, כָּל שְׁכֵּן מֵאֵן דְּנִנְע בְּגוּפָא.
 וְאַפִּילוּ בְּאַצְבַּע דִּילָהּ, לְסַטְרָא דִּיחֻדָּא, (במדבר א)
 וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמָת. וְאִם כֵּךָ הִיָּה הַדְּבַר בְּתַכְשִׁיטָהּ, כ"ש מִי שְׁנַגַע בְּגוּפָהּ וְאַפִּילוּ
 רַק בְּאַצְבַּעָה לְצַד יִיחּוּד שֶׁל זִנּוּת, מִיָּד הִיָּה מִתְקִיִּים בּוֹ וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמָת'. דִּקְדָּשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לָא יְהִיב לִיהּ רְשׁוֹ לְמִקְרַב גְּבִיהּ, הִדָּא הוּא
 דְּכִתִּיב, (ישעיה מב) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לֹא אֲחַר לֹא
 אֲתֵן. וְהוּא מֵאַחַר שֶׁהִקְבִּ"ה לֹא נָתַן רְשׁוֹת לְזֹר לְהִתְקַרֵּב אֵלַיהּ, כִּי זֵהוּ מִש"כ 'אֲנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכְבוֹדִי לֹא אֲחַר לֹא אֲתֵן', דְּהֵינּוּ שֶׁהַאֲחִיזוּ בְּשִׁכְנֵיהּ הַנִּקְרָאת אַנִּי לֹא נִיתֵן רְשׁוֹת לְזֹר
 לְהִתְקַרֵּב אֵלַי.

מעלת נפש היודע סודות התורה

וּבְגִין דָּא, לָא כָּל שֵׁם רָע שְׁקוּל. מְרַגְלִים דְּאַפִּיקוּ שׁוּם
 בִּישׁ עַל אֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל מִיתוּ. וְכִמּוּ שֵׁשׁ מִדְּרָגוֹת בְּנָשִׁים כֵּךָ

הלימוד היומני

יש מדרגות במוציא שם רע, ומשום כך לא כל שם רע שקול לחברו, ולכן המרגלים שהוציאו את דיבת הארץ נענשו במיתת גופם ולא רק בקנס של מאה כסף. **מֵאֵן דְּאִפִּיק שׁוֹם בֵּישׁ עַל שְׂכִינְתָּא, כָּל שְׂכֵן דְּלִקְיִין בְּנִשְׁמַתְהוֹן** ומי שהוציא שם רע על השכינה שיש בה אחיזה לקלי' שמשום כך נטמאה אסתר כל שכן שהם ילקו במיתת נשמתם. **דְּאֵלִין דְּאִפִּיקוּ שׁוֹם בֵּישׁ עַל אֶרְעָא, לְקוּ בְּגוּפֵיהוּ, וּמִיתַת גְּרַמֵּיהוּ מִיתוּ** כי הנה אלו המרגלים שהוציאו את דבת הארץ לקו בגופם ומתו מיתת גופם. **אֲבָל מֵאֵן דְּאִפִּיק שׁוֹם בֵּישׁ עַל שְׂכִינְתָּא, נִשְׁמַתָּא דְּלֵהוֹן לְקָאָה** אבל מי שהוציא שם רע על השכינה נשמתו תלקה ותכרת[ורנד]. **וְהָאֵי לְמֵאֵן דְּיַדַּע רְזָא דָּא, וְעֵינױ פְּתַחִין. אֲבָל מֵאֵן דְּעֵינױ סְתִימִין, לִית לִיהּ עוֹנְשָׂא כָּל כַּד** וזה העונש הוא למי שיודע את סוד זה שעינו פקוחות להשיג בסודות שאחשוורוש טימא את השידה ולא את אסתר, אמנם מי שעינו סתומות ולא יודע את הסודות ואומר שאסתר נטמאה אין לו עונש כל כך, [ורנה] מאחר שמעלת נפש היודע סודות התורה גדולה ממי שאינו יודע (רמ"ק).

אור הרשב"י

אלא שיש שנתקנים מהרה, ויש באורך זמן אחר כמה גלגולים. [ורנה] וכעין זה איתא בדברים רבה פרשת כי תבוא פרשה ז' סימן ד' אמר רבי שמעון בן הלפתא כל מי שלמד דברי תורה ואינו מקיים עונשו חמור ממי שלא למד כל עיקר למה"ד למלך שהיה לו פרדס הכנים לתוכו שני אריסים אחד היה נוטע אילנות ומקצצן ואחד

[ורנד] ובענין זה איתא בשעה"ג הקדמה ד' זו"ל: ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל, כי אין זה נוהג אלא בנפש, לפי שהיא מן העשיה, הטבועה בעמקי הקליפות. ולכן לא נזכר בתורה כרת, אלא בנפש, כי נכרתה מן הקדושה, ונטבעה בקליפות. אבל בר"ן, שהם מיצירה ובריאה, שאין שם כ"כ תגבורת אחיות הקליפות, ודאי הוא שיתוקנו כלם,

הלימוד היומני